

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg bemærkede, at de socialdemokratiske ordførere lagde stor vægt på beskæftigelsen. Hr. Bjørn Westh sagde noget i retning af, at der ville blive tale om en skærpet beskæftigelsespolitik, fordi man var i stand til at føre en mere koordineret økonomisk politik.

Det giver mig anledning til at stille Socialdemokratiet og ikke mindst den nye socialdemokratiske formand, der i første række har argumenteret for det, han har kaldt det ærlige ja, et spørgsmål.

Når hr. Nyrup Rasmussen siger, at man går ind for et ærligt ja, gør det så ikke indtryk, at målsætningen i Den Økonomiske og Monetære Union entydigt er prisstabilitet, og at beskæftigelse overhovedet ikke er nævnt som en del af Den Økonomiske og Monetære Union? Gør det ikke indtryk, at Den Økonomiske og Monetære Union og de meget skræppe adgangskrav til optagelse i Unionen vil få som konsekvens, at vi i midten af 1990'erne kan forvente en stigning i arbejdsløsheden, fordi der er en række lande, der er nødt til at leve op til disse krav?

Det var bl.a. det, man diskuterede på et finansministermøde i denne weekend i Portugal. Gør det ikke indtryk på den socialdemokratiske formand, at man efter dette finansministerrådsmøde kunne læse, at de arbejdsløse i EF ikke kan forvente nogen hjælp i den sammenhæng?

Gør det ikke indtryk, at det i det hele taget ikke er arbejdsløshed og beskæftigelsespolitik, det her drejer sig om? Det drejer sig om noget helt andet, det drejer sig om, at en konservativ økonomisk politik, som vi kender i en række europæiske lande, nu bliver den europæiske koordinerede økonomiske politik. Det er, hvad den socialdemokratiske ordfører plæderer for.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Fru Annette Just ville benægte, at Fremskridtpartiet var reaktionært, og jeg sagde, at det er det ganske klart, fordi det går imod de forbedringer, der er både på miljøområdet og i den sociale dimension. Fru Annette Just argumenterede imidlertid med visumreglerne og de

retlige regler, som står i det sidste afsnit i Traktaten. Jeg vil gerne gøre fru Annette Just opmærksom på, at vi har anerkendt visumregler som en del af Romtraktaten, så dér kan vi finde frem til en fælles politik, og dér overgiver vi umiddelbart suveræniteten ved afstemningen den 2. juni.

Men når vi har aftalt med regeringen, at den stiller ændringsforslag vedrørende det generelle retlige samarbejde, er det, fordi det er ganske upræcist, hvad der er indeholdt i alt andet end asylpolitikken. Alt det andet er kun overskrifter – den sidste overskrift er oven i købet »civilretligt samarbejde«, og det er noget fuldstændig ubestemmeligt – og derfor har vi sagt, at hvis vi skal afgive suveræniteten på disse områder, så skal det være i nærmere bestemt omfang, som vi kender. Men i øvrigt kan vi løse de fleste af den slags problemer, mener vi, ved mellemstatslige aftaler, konventioner, som vi kan stemme for her i Folketinget, uden at afgive suveræniteten.

Til hr. Gade vil jeg sige, at den uenighed, der vitterlig er mellem udenrigsministeren og os, har vi aldrig lagt skjul på. Nogle af mine partifæller har oven i købet et par gange sagt, at det kan være lidt skadeligt, at udenrigsministeren erklærer sig så enig med os på alle punkter, for vi er ikke fuldt enige. Det er vigtigt, at vi får præciseret, at når vi siger ja, er det ud fra socialdemokratiske synspunkter, og når udenrigsministeren siger ja, er det selvfølgelig ud fra hans partis synspunkter.

Dog er uenigheden mellem udenrigsministeren og os om jaet i hvert fald langt mindre end uenigheden blandt nejsigerne, for den er himmelråbende.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg er noget forundret over, at hr. Gade gør det til et problem, at vi med et ændringsforslag klarificerer de forhold, der hele tiden har været aftalt. I den pjece, vi har sendt ud fra Folketinget til alle husstande i Danmark, står der, at et flertal af partier i Folketinget vil sikre, at der bliver en afstemning om ØMU, overgang til fælles mønt. Det, vi gør nu, er, at vi, ud over at vi har sagt det i den pjece, vi har sendt ud til alle husstande, også skriver i loven, at det bliver sikret.